

SADRŽAJ:

Uvodna razmatranja 2	
Zločin protiv čovječnosti.....	4
Pojam.....	4
Obilježja.....	5
Zaštitni objekt.....	5
Radnja izvršenja.....	5
Mjesto izvršenja.....	6
Vrijeme izvršenja.....	7
Izvršilac djela.....	7
Krivična odgovornost i nezastarijevanje krivičnog gonjenja i izvršenja kazne.....	8
Zločin protiv čovječnosti u odnosu na druga međunarodna krivična djela.....	9
Protivpravnost i određenost u zakonu krivičnog djela Zločin protiv čovječnosti.....	10
Međunarodni propisi.....	10
Nacionalno zakonodavstvo BiH.....	12
Zaključna razmatranja.....	17
Literatura.....	18

1. UVODNA RAZMATRANJA

«Bitan element države koji utiče na čovjeka je nesumnjivo upravo ono njeno obilježje koje je za nju specifično – to je mogućnost primjene prinude zasnovane na monopolu fizičke sile. U vezi sa tim je i uticaj koji na čovjeka vrši pravo kao sistem normi sa ovakvom prinudom. Država i pravo se, prema tome, pojavljuju kao ograničenje čovjekove lične slobode.» . Ovakvom «klasnom» određenju države i prava suprostavljenja je osnovna čovjekova, kako pojedinačna tako i društvena, težnja da faktički i pravno zaštiti lične slobode. Iako je zaštita ljudskih prava i sloboda civilizacijski i pravno uglavnom razvijana u oblasti unutrašnjeg ili nacionalnog zakonodavstva, još u antičkoj Grčkoj pronalazimo tragove naddržavne zaštite ličnih prava.

Nakon okončanja Drugog svjetskog rata, tek devedesete godine prošlog vijeka donose značajne momente u razvoju međunarodnog prava. Zbog stravičnih zločina počinjenih prvenstveno nad civilnim žrtvama, gdje su zločini nad djecom činili značajan udio, zatim zbog ogromnih razaranja, deportacija, protivpravnog zatvaranja, pljački i drugih nehumanih postupanja u nekoliko ratnih sukoba u svijetu tokom tog perioda, međunarodna zajednica je pokrenula široku inicijativu sankcionisanja počinilaca. U toj namjeri Organizacija ujedinjenih nacija (OUN) je ustanovila nekoliko ad hoc sudova i to:

Međunarodni krivični tribunal za bivšu Jugoslaviju (MKSJ, ICTY), osnovan Rezolucijom Savjeta bezbjednosti OUN 1993. godine, sa sjedištem u Hagu,

Međunarodni krivični tribunal za Ruandu, osnovan Rezolucijom Savjeta bezbjednosti 1994. godine, sa sjedištem u Tanzanijskom gradu Aruša,

Specijalni sud za Sijera Leone, osnovan sporazumom između OUN i vlade Sijera Leonea 2002. godine.

Osim osnivanja ad hoc sudova, međunarodna zajednica učestvuje u suđenjima za najteže zločine u okviru nacionalnih zakonodavstava postavljanjem međunarodnih sudija:

U Bosni i Hercegovini (pojavljuju se i u svojstvu tužilaca), od 2004. godine,

Na Kosovu, u okviru UMNİK uprave, od 2000. godine.

U Istočnom Timoru, u okviru Posebnih vijeća za ozbiljne zločine, od 1999. godine,

U Kambodži, zbog zločina Crvenih Kmera, od 2005. godine

Iskustva stečena predhodno navedenim međunarodnim sudovanjima svakako su dala značajan doprinos današnjem stepenu razvoja međunarodnog prava i doprinijela ustanovljavanju Međunarodnog krivičnog suda (MKS, ICC) tokom Diplomatske konferencije u Rimu 1998. godine, sa sjedištem u Hagu. Za Rimski statut Međunarodnog krivičnog suda se sa puno razloga kaže da predstavlja perspektivu međunarodne pravde i najznačajniji događaj u istoriji međunarodnog humanitarnog prava. Može se slobodno zaključiti kako postojanje Statuta ICC, kakav sadrži potrebne krivičnomaterijalne i krivičnoprocesne norme, znači potrebne pravne mehanizme, i samog suda, predstavlja bitan element predupređivanja teških, rasprostranjenih i masovnih kršenja ljudskih prava i sloboda počinjenih od strane državnih institucija zaštićenih monopolom sile kakvih je istorija prepuna.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com